

DESVIADOS

Introducció

Mai t'has demanat per què t'identifiques amb el teu gènere? Què hagués passat si te n'haguessin assignat un altre? Quin petit detall et va convertir en la persona que ets? Amb els teus gustos i aficions... Què influència per qui sents atracció? I si tot fos una mentida? I si has escoltat tantes vegades el que ets que ho has assumit sense ser qui realment vols? T'ha generat dubtes? Genial, és el que volíem. Aquesta guia és una eina que ens permet aclarir conceptes, obrir la reflexió i, sobretot, respondre preguntes i generar-ne de noves.

Aquest dubte és el que senten moltes persones del col·lectiu LGBTQ+. I és un dubte que pot sentir algú tot i no pertànyer a aquest col·lectiu, ja que ningú neix home o dona, hetero o homo, cis o trans. S'arriba a ser-ho. Posar en dubte aquest sistema que ens assigna una casella estanca en néixer i no ens permet sortir-nos-en és el que anomenem "qüestionar el binarisme". Un binarisme que creïem universal i immutable, però que els dife-

rents estudis de gènere i feminismes han desmuntat. Per què volem qüestionar els binarismes?

- **PERQUÈ GENEREN DESIGUALTATS I EXCLUSIONS.**
- **PERQUÈ ENS LIMITEN LES POSSIBILITATS.**
- **PERQUÈ LA REALITAT ÉS MÉS COMPLEXA QUE LES CATEGORIES QUE UTILITZEM PER DESCRUIRE-LA.**
- **PERQUÈ ELS MODELS SÓN MASSA RÍGIDS I NO TOTHOM HI ENCAIXEM BÉ.**

El pensament binari s'entossudeix a reduir la realitat a només dues opcions possibles: és exclouent, limitant i tancat. Són infinites les possibilitats que deixem fora.

Així doncs, et proposem eixamplar la mirada, obrir esclotxes en les normes rígides i desviar-nos del camí que havíem cregut únic. T'hi apuntes?

01 — EL PENSAMENT BINARI: LES COSES SÓN O AIXÍ O AIXÀ?

Què són els binarismes?

Tenim la mania de classificar-ho tot. També les persones, segons el sexe, l'edat o el color de la pell. Saber què som i què no ens ajuda a determinar el nostre comportament, expectatives i trajectòria vital. Necessitem etiquetar-ho tot per tractar de mantenir l'ordre i per garantir-nos seguretat.

Acostumem a pensar de forma binària, és a dir, a partir de parelles de conceptes contraris:

**HUMÀ/ANIMAL
RAÓ/EMOCIÓ
CAPACITAT/DISCAPACITAT
D'AQUÍ/DE FORA**

Els binarismes compleixen 3 característiques:

- 1 **Els dos pols es defineixen per oposició** (un és la negació de l'altre). *Per exemple: ets de fora en tant que no ets d'aquí.*
- 2 **Els dos pols s'organitzen de forma jeràrquica** (un element se situa per sobre de l'altre). *Per exemple: l'heterosexualitat està més ben vista que l'homosexualitat.*
- 3 **Exclou altres possibilitats** (només es pot pertànyer a una de les dues opcions). *Per exemple: ets noi o ets noia, no pots ser les dues coses alhora ni tampoc cap d'elles.*

Què té a veure tot això amb les desigualtats i la violència?

Les etiquetes, mal utilitzades, ens poden tancar portes, empobrir la nostra mirada i la nostra capacitat de pensar i entendre el món. Habitualment no ens qüestionem què vol dir ser home o dona, heterosexual o homosexual, d'aquí o de fora... I no ens adonem que aquestes **classificacions binàries serveixen per discriminar**. Provoquen una divisió jeràrquica de la realitat, generen desigualtats i un sistema social injust, ja que imposen un sistema de poder que considera que unes estan a dalt i les altres a baix, que unes són normals i les altres no.

02 — LA NORMA CISHETEROPATRIARCAL

Saps què són el sexe, el gènere i l'orientació afectivo-sexual?

Entorn aquests termes hi ha un munt d'idees preconcebudes que no ens deixen veure-hi clar. Sovint es parla del sexe, el gènere i el desig afectivo-sexual com una mateixa cosa perquè s'entén que són manifestacions instintives del comportament humà. Però, lluny de ser naturals, són construccions socials que s'organitzen en un model que anomenem **sistema sexe-gènere-orientació afectivo-sexual**. La **norma cisheteropatriarcal** és la forma predominant d'organitzar aquest sistema.

Anem per parts i aclarim-nos! Ara veurem de què va tot això.

Què és el sistema sexe-gènere-orientació afectivo-sexual?

És una manera d'explicar l'ordre desigual i exclouent que organitza els cossos, les identitats, els vincles i els desitjos en relació amb les categories de sexe, gènere i orientació afectivo-sexual. Es basa a transformar 'sexualitat biològica' -erroniament anomenada- en una identitat o rol a la societat. També defineix quines són les normes de comportament, el que és normal i el que és patològic i els càstigs socials per a qui se surt de la norma.

Com funciona la norma cisheteropatriarcal?

La norma que organitza les relacions entre sexe, gènere i orientació afectivo-sexual ens diu:

Que només existeixen dos sexes possibles: mascle i femella.

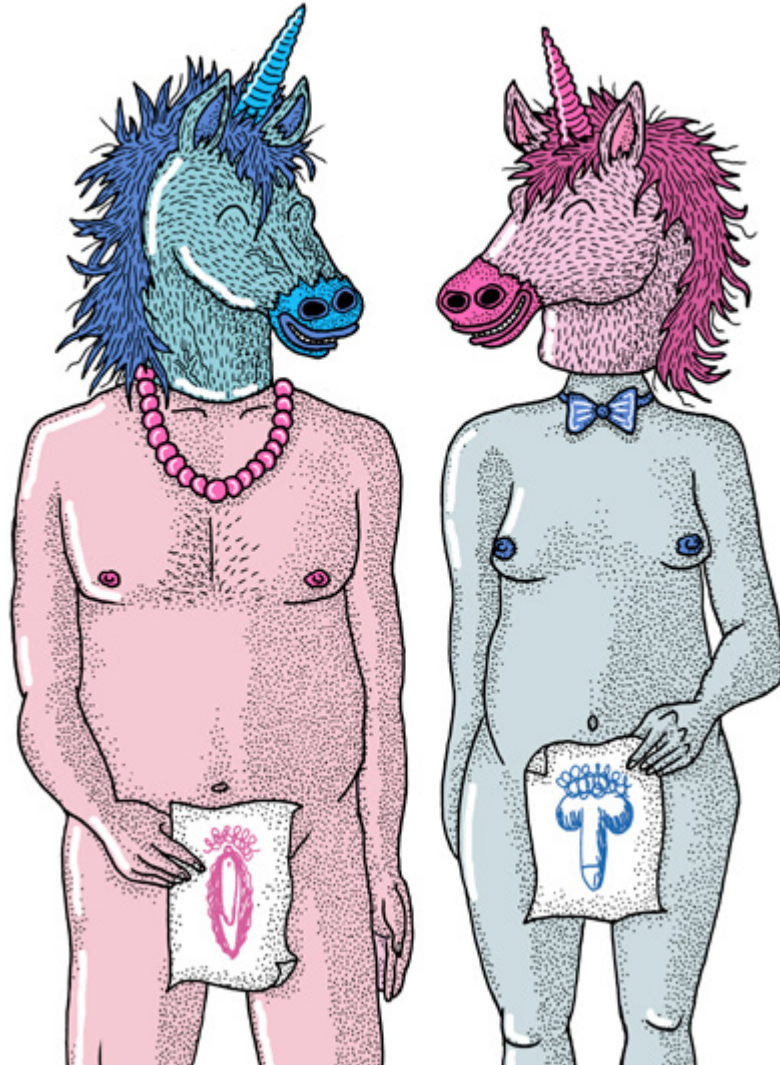
Aquestes dues categories són excloents (no es pot pertànyer a les dues a la vegada) i exhaustives (tampoc no es pot no pertànyer a cap de les dues).

Que hi ha una correspondència lineal entre sexe i gènere.

És a dir que, a aquests dos sexes (mascle i femella) els corresponen dos gèneres respectivament (home i dona). Les persones que neixen amb penis s'identifiquen com a homes i les persones que neixen amb vulva s'identifiquen com a dones.

Que la manera natural de relacionar-se entre homes i dones és l'heterosexualitat.

Que assegura la complementarietat de la masculinitat i la feminitat.

Com és el meu cos?

El sexe és un concepte que utilitzem per referir-nos a les diferències anatòmiques i fisiològiques (genitals externs, gònades, hormones i cromosomes) que divideixen artificialment les persones en mascles i femelles. Però el sexe no és una categoria purament física. La forma que tenim de mirar les diferents parts del cos i les seves funcions, que definim com a masculines o femenines, està relacionada amb la nostra concepció del gènere.

És nen o nena?

Tradicionalment, quan naixia una criatura se li assignava un sexe només a partir de l'examen visual dels seus genitals. D'aquesta manera, la medicina clàssica diferenciava nens i nenes pel sexe genital (vulva i vagina o pròstata i penis), el sexe gonadal (ovaris o testicles) i el sexe genètic (cromosomes XX o cromosomes XY).

Però, saps que existeixen altres cossos? La dicotomia mascle/femella no es tan inflexible i universal com podem pensar, però és una noció que està tan profundament implantada en la nostra visió de la vida humana, que fa que ens sembli l'única que existeix.

Persones intersexuals

La intersexualitat fa referència a un ampli conjunt de variacions físiques que no encaixen amb el cos masculí o femení estàndard. Les persones intersexuals poden presentar de forma simultània característiques sexuals femenines i masculines o trencar amb l'esperada correspondència entre òrgans genitals, cromosomes, gònades, hormones i aparell reproductor.

Què passa quan els genitals d'un nadó no són ni masculins ni femenins? L'ambigüitat és vista com a patològica, un error de la natura, una anomalia o un defecte de naixement. La pràctica habitual és fixar el sexe dels bebès intersexuals just després del naixement i aplicar un tractament mèdic perquè les parts del cos concordin amb el gènere assignat. Però cada cop hi ha més famílies que decideixen no intervenir ni quirúrgicament ni hormonalment la criatura fins que aquesta s'identifiqui com a noi, com a noia o com a cap de les dues categories anteriors.

04 – LA IDENTITAT DE GÈNERE

Qui soc? Com em sento? Com m'identifico?

Es tracta de com ens identifiquem cadascú de nosaltres amb relació a les categories del gènere: home i dona. Podríem definir el gènere com l'elaboració cultural de les assignacions i mandats atribuïts als homes i les dones. Això és, els diversos significats que la nostra societat interpreta, en un moment donat, de la feminitat i la masculinitat. A partir de les diferències sexuals (femella o mascle) es construeixen dos gèneres (femení i masculí), a qui s'atribueixen unes característiques específiques. Són dues construccions oposades i amb un estatus jerarquizat.

Habitualment es pensa el gènere com una cosa natural i fixa, però és una construcció social i no està determinat biològicament. Què vol dir construcció social? Que es tracta d'un constructe inventat per les persones, per la nostra societat, que hem acceptat com a natural i que no qüestionem. El gènere, doncs, l'aprenem. I, si l'aprenem, podem desaprofundir-hi. Si és una construcció, vol dir que podem transformar-la.

– **A les dones se'ls atribueix la delicadesa, la dependència, la fragilitat i la sensibilitat.** Es diu que les dones es mouen per les emocions, són aptes per atendre les altres persones i necessiten protecció.

– **Als homes se'ls atribueix la racionalitat, l'agressivitat, la valentia, l'autonomia i la duresa.** Es diu que els homes ocupen l'espai, no poden expressar sentiments i actuen impulsivament.

Trans

Parlem d'identitats trans per referir-nos a aquelles persones que no s'identifiquen amb el sexe i el gènere que se'ls atribueix en el moment de néixer.

Heu sentit l'expressió «una dona atrapada en un cos d'home»? Sovint aquestes narratives vinculen la transsexualitat amb el patiment i amb la necessitat de modificar el cos per accedir a una vida saludable. Però no totes les vivències de les persones trans són les mateixes. Per aconseguir socialitzar-se amb la identitat de gènere sentida, hi ha persones trans que opten per un procés d'hormonació o una intervenció quirúrgica de reassignació sexual. Altres persones trans reivindiquen que no són els seus cossos sinó la societat qui s'equivoca i que no són un error a reparar, sinó una mostra de la diversitat humana a celebrar.

Hi ha, doncs, moltes maneres d'entendre i de viure les realitats trans!

- Hi ha qui se sent home o dona segons el context o el moment vital.
- Hi ha qui se sent home i dona alhora.
- Hi ha qui no s'identifica amb cap gènere específic i que adopta un gènere neutre, indefinit o no marcat.

Queer

Existeix una gran varietat de termes per referir-se a les persones que no s'adeqüen a les normes del gènere o que reivindiquen una identitat inclassificable o canviant: persones queer, persones amb gènere fluid, persones agènere... Aquestes expressions no subscriuen

05 – L'EXPRESSIONIÓ DE GÈNERE

Com em mostro? Com m'expresso? Com em llegeixen?

La nostra societat espera de les persones certs comportaments en funció del seu sexe. S'espera que et comportis d'una forma determinada pel fet de ser noi o noia. La forma de gesticular, de vestir, els interessos, les aficions... són considerades diferents per al gènere masculí i femení. Els homes han de ser masculins i les dones femenines.

Així, la teva expressió de gènere és masculina si, per exemple, t'agrada el futbol, t'interessen els cotxes i gesticules de forma brusca.

En canvi, la teva expressió de gènere és femenina si, per exemple, tens els cabells llargs, portes faldilles i t'agrada maquillar-te.

És el rosa per a les nenes i el blau per als nens que ens marquen des que naixem. Tanmateix, hi ha persones que no s'ajusten a aquestes expectatives i no compleixen amb els comportaments típicament masculins i femenins. **L'androgínia o la ploma** són diferents formes heterogènies d'expressió de la identitat que trenquen amb la dicotomia home/dona.

Androgínia

Fa referència a aquelles persones l'aspecte de les quals barreja característiques socialment considerades masculines i femenines.

Ploma

És el conjunt de manifestacions o gestos que socialment es consideren propis del gènere. Quan es discrimina o agradeix algú per tenir manifestacions o gestos que, socialment, no es consideren del seu gènere, parlem de plomafòbia.

Totes les persones ens enfrontem a certes normes socials sobre el que es considera normal, que fan referència al cos, a les capacitats i a l'aspecte. Aquestes normes exerceixen un gran impacte sobre com ens sentim íntimament i com ens comportem socialment. Són regles que restringeixen les nostres vides, generen patiment i frustració. Atenció amb la plomafòbia!

06 – L'ORIENTACIÓ AFECTIVO-SEXUAL

Qui m'agrada? Qui em posa? Qui m'atrau?

La norma cisheteropatriarcal requereix a cada identitat de gènere una determinada preferència afectivo-sexual. S'espera que les dones se sentin sexualment atretes només pels homes i que els homes se sentin sexualment atrets només per les dones. Aquest esquema binari és heterosexista al contemplar només un desig: l'heterosexual. És una estructura exloent i discriminatòria.

Heterosexisme

Discriminació basada en la sexualitat de les persones que pressuposa la superioritat de l'heterosexualitat respecte a les altres preferències sexuals.

Construcció social i expressió subjectiva

El desig i la preferència sexual no són condicions naturals i fixes sinó construccions socials influenciades per l'entorn i que varien en el temps. Són també una expressió subjectiva, ja que la vivència que cadascú té de la sexualitat és única i personal. Es viu i es transforma al llarg de la vida i es veu influenciada per les nostres experiències, l'entorn i l'imaginari social. Malgrat la influència de la norma, hi ha moltes maneres de viure la sexualitat.

Diversitat de formes de viure la sexualitat i d'expressar-la

La sexualitat és infinitament diversa, engloba multitud de gustos, pràctiques, preferències i formes d'afectivitat. Visibilitzar aquesta diversitat és una forma d'ampliar els límits restrictius. Els desitjos i plaers són il·limitats! Per sort, la **diversitat afectivo-sexual i de gènere**, de cossos i de desitjos i formes d'expressar-los sempre desborda els límits estrets de l'heteronormativitat. El binarisme hetero/homo s'organitza de forma jeràrquica, privilegiant les persones heterosexuales i discriminant gais i lesbianes. També es dona per feta la preferència sexual per un sol gènere (o t'agraden les noies o t'agraden els nois) i s'exclouen altres opcions com la bisexualitat. Les persones transgènere, intersexuals i de gènere fluid o no binari també queden fora de la dicotomia hetero/homo. Us heu fixat que a les sigles LGBTI sovint s'hi afegeix una Q (de Queer) i/o un signe + al final? S'utilitzen per indicar altres identitats i opcions afectivo-sexuals invisibilitzades com la demisexualitat o l'asexualitat.

Asexualitat

Persones que no senten que la sexualitat sigui una experiència molt rellevant per a elles o que no senten atracció sexual per ningú.

07 – COM ENS AFECTA LA NORMATIVITAT? QUÈ IMPLIQUEN LES RUPTURES DE GÈNERE?

No encaixar en les identitats normatives pot generar inseguretat, incomoditat o rebuig en moltes persones. També ens podem sentir desorientades per no saber com dirigir-nos i relacionar-nos amb aquelles persones que no podem classificar en els binarismes que hem descrit. Per ser reconegudes hem de seguir les normes socials. És difícil pensar o actuar fora de l'estructura binària!

Cal ser conscients que trencar amb els binarismes i les normes sexuals i de gènere pot generar preocupació o rebuig. Tot allò que és diferent és vist negativament, inadequat o com un problema.

Apartar-se de la norma cisheteropatriarcal pot provocar violència física, simbòlica o emocional: invisibilització, mirades de sorpresa o rebuig, acudits, insults, amenaces o agressions. Es tracta d'actituds i actes que busquen humiliar, inferioritzar o estigmatitzar.

No és fàcil enfrontar-se a la pressió social i sentir-nos lliures de ser qui som i del que volem ser en contextos hostils on els nostres cossos, les nostres expressions de gènere i el nostre comportament poden ser incompresos o mal vistos. Tenim el risc d'interioritzar missatges negatius, que la nostra autoestima es vegi afectada, sentir-nos vulnerables i angoixar-nos davant la soledat, l'aïllament o la marginació.

Les opressions (sexisme, homofòbia, transfòbia ...) que rebem les persones situades als marges de la norma adopten intensitats i formes diferents. Tot i que aquestes opressions busquen castigar les expressions no normatives d'identitats sexuals i de gènere, actuen sobre el conjunt de la població.

08 – LES NOSTRES IDENTITATS NO ENTENEN DE BINARISMES. COM PODEM OBRIR ESCLETXES AL SISTEMA?

La norma cisheteropatriarcal no afecta de la mateixa manera tothom. Ja hem vist que qui se surt de la norma és penalitzat. Això no vol dir que les persones amb identitats socialment ben valorades sempre estiguin reproduint la norma i que les persones amb identitats no normatives l'estiguin sempre transgredint. Encara que algunes persones surten més beneficiades d'aquest sistema desigual que d'altres, d'alguna manera totes contribuïm amb les nostres decisions a mantenir aquest marc.

Canviem-nos les ulleres

La conformació de la identitat sexual i de gènere és un procés canviant. No existeixen veritats absolutes! Hem vist diverses categories per classificar les persones però, en el fons, totes les persones són molt més complexes. No tinguis por a la teva pròpia complexitat! Les paraules són importants, estan carregades d'història i de significats, són eines per comunicar-nos i donar sentit a les nostres vides. Et convidem a pensar críticament com ens anomenem i ens concebem a nosaltres mateixes.

Mirem-nos al mirall i fem l'exercici de pensar com els mandats de gènere, el model tradicional de la sexualitat, els mites i les falses creences, els cànons estètics, les situacions de privilegi i vulnerabilitat... travessen els nostres cossos, les nostres vides i les nostres quotidianitats.

Algunes pistes que ens poden ajudar:

– Has pensat mai com s'espera que et comportis pel fet de ser un noi o una noia? Què passa si no compleixes amb les expectatives de gènere que recauen en tu?

– Identifiques situacions de desigualtat, discriminació o assetjament? Les vius en la teva pròpia pell o les veus en altres persones? Pren consciència crítica i revisa les teves pròpies resistències i els teus llaços de solidaritat.

Cal trencar amb les dicotomies i amb les categories rígides perquè cadascú pugui decidir què li serveix. Però cal ser conscients que, en molts casos, no és possible trobar una identitat satisfactòria per a una mateixa i per a la societat, i cal aprendre a lidiar amb aquesta contradicció. Posar en dubte les categories pot provocar incertesa. Implica renunciar a la seguretat! Viure en els marges i en les fronteres entre allò masculí i allò femení és difícil però no impossible. Treu-te de sobre esquemes mentals tancats i atreix-te a aprofundir en els teus interessos i desitjos.

– Et trobes còmode en els models de gènere imposats? O creus que no hi encaixes bé? Sents que has de trencar amb la norma per poder ser lliurement qui ets?

– Trenca amb els estereotips de gènere i les complicitats masclistes i heterosexistes! Transgredir té un cost, però no fer-ho també. Interroga't i compromet-te amb la convivència.

Malgrat que estem molt condicionades per la por al càstig i per la necessitat de ser acceptades socialment, totes tenim marge per trencar amb el que s'espera de nosaltres. Per tal de **gaudir de la vida des de l'autonomia i l'apoderament**, cal que ens qüestionem els mandats de gènere, sexuals i corporals, així com les desigualtats i discriminacions que generen. Tenim dret a prendre les nostres pròpies decisions. Ningú ens pot privar de la capacitat d'experimentar, escollir, decidir i transformar!

09 — PASSEM A L'ACCIÓ

Totes les persones tenim dret a viure la nostra vida sense discriminació i a expressar-nos lliurement. Donem-nos l'oportunitat d'explorar i d'experimentar maneres d'estar en el món amb creativitat, flexibilitat i independència respecte de les normes tradicionals del gènere. Tenim dret a ser com som! Per això és necessària una mirada inclusiva a la diversitat. Deixa de jutjar i busca sumar aliances per cuidar-te i protegir-te!

1

M'agrado! Acceptació, autoestima i empoderament

— Totes tenim dret a construir la nostra identitat des de l'acceptació, la confiança i el respecte.

— És important conèixer-se, acceptar-se i estimar-se a una mateixa: ser protagonistes de les nostres vides.

— Gaudir d'una autoestima positiva que ens permetrà interactuar amb el nostre entorn de forma sana.

— A cadascuna de nosaltres ens correspon poder decidir sobre com ens identifiquem i sobre com aconseguir el suport que necessitem.

2

No callis i digues la teva! Autorepresentació i reapropiació.

— Davant etiquetes imposades que parteixen d'imaginari heterosexistes pots cercar formes pròpies d'anomenar-te.

— Tens el dret a reivindicar qui ets a través de la teva autorepresentació.

— De forma estratègica, l'insult també pot provocar resistències. Mariques i bolleres s'han reapropiat de l'insult per desactivar la seva càrrega negativa i així autodesignar-se amb orgull.

3

No estàs sola! Complicitats, aliances i espais segurs

— El desig de pertinença i la necessitat de reconeixement són claus per gaudir d'una vida satisfactòria.

— Compartir les teves experiències et pot ajudar a sentir-te reconeguda, imaginar possibilitats de futur i trobar els suports que necessites.

— Crea aliances i vincles positius amb altres persones i busca espais segurs i lliures de discriminació on totes les identitats tinguin cabuda.

— Construeix comunitats de desig i afectes on poder compartir les teves inquietuds i sentir-te lliure, còmoda i respectada.

4

Hi ha aigua al desert! Referents positius i nous imaginaris

— Disposar de referents positius et pot ajudar a repensar les creences sobre tu mateixa i a qüestionar les normes que et restringeixen.

— Necessitem més persones i situacions que visibilitzin la diversitat d'una manera empoderadora. Ens ajudes?

— Ampliem els imaginaris socials que possibiliten noves formes de viure i d'estar en el món.

10 – TOTES LES VIDES MEREIXEN SER VISCUEDES

Sempre existeix possibilitat de canvi.

De fet, les identitats han anat canviant i les transgressions entorn del sexe, el gènere i la sexualitat forcen la seva evolució en diferents direccions. Aquests canvis, però, generen pors, ja que poden desestabilitzar el sistema establert i suposar la pèrdua de privilegis individuals. Però reivindicar i celebrar la diversitat d'identitats ajuda a superar les desigualtats, contribueix a una major llibertat i responsabilitat vital, capacita per la convivència i enriqueix l'experiència de construir-se a una mateixa.

No busquis excuses, totes podem contribuir a la transformació social per un món millor amb petits canvis en les situacions quotidianes i en les nostres relacions amb les altres. No podem renunciar a pensar futurs millors! Les

utopies són importants, encara que només ens serveixin d'horitzó, de fars o de guies a l'hora de construir els nostres projectes vitals.

Les discriminacions que vivim les persones que trequem amb les normes de gènere són fortes i combatre-les és urgent i necessari. **Perquè no hi ha vides que valguin més que d'altres.** No hi ha maneres de ser més valuosos que d'altres. Qüestionar les idees, els conceptes i els binarismes amb què mirem el món ens pot ajudar a transformar la realitat i a ampliar l'existència d'altres maneres de ser, de viure i de relacionar-nos.

Tenim un repte: atrevir-nos a trencar amb els binarismes. T'hi animes?

11 – RECURSOS

La Lore: consultoria online per a persones joves per donar resposta i orientació sobre qüestions relacionades amb relacions, gènere, sexualitat i diversitat afectivosexual.
<http://lalore.org>

CJAS: servei d'assessorament i atenció directa per a joves amb l'objectiu de promoure la salut psicoafectiva i sexual i l'educació per a la prevenció.
[C/ La Granja, 19, baixos, Barcelona](http://www.centrejove.org/)
<http://www.centrejove.org/>

Sinver: associació juvenil LGBTI+ que té per objectiu l'apoderament de les persones joves i la lluita contra les discriminacions.

ACATHI: associació que té per objectiu incidir i conscienciar de la realitat de les persones migrades LGBTI+ amb projectes que tinguin impacte tant en les persones com en les comunitats.
[C/ Balmes, 113, Barcelona](http://www.acathi.org)
<http://www.acathi.org>

Centre LGTBI de Barcelona: recursos, entitats i activitats de les entitats LGBTI+ de la ciutat de Barcelona.
<https://ajuntament.barcelona.cat/lgtbi/ca/serveis/centre-lgtbi-de-barcelona>

Casal Lambda: associació que ofereix espais de trobada i orientació per a gais i lesbianes amb diversos grups i una programació d'activitats continuada.
[C/ Comte Borrell, 22, Barcelona](http://www.casal-lambda.org)

Gais Positius: associació d'homes gais i bisexuals amb VIH que treballen donant resposta al VIH i a la sida des de l'any 1994 per a la comunitat LGBTI+ amb un enfocament basat en drets.
[C/ Comte Borrell, 22, Barcelona](http://www.gaispositius.org)

Stop SIDA: associació que treballa per promoure la salut sexual dins de la comunitat LGBTI+ i per eradicar la LGBTIfòbia de la nostra societat.
[C/ Consell de Cent, 246, Barcelona](http://www.stop-sida.org)

LesBicat: associació dones lesbianes, bisexuals i pansexuals de Catalunya amb l'objectiu de poder tenir incidència política en la defensa de drets i realitzar activitats ludicofestives per la visibilitat del col·lectiu.
<https://lesbianesacatalunya.wordpress.com/>

El Kit del Plaer: blog per a persones joves promogut des de Sidastudi que té per objectiu donar resposta a inquietuds i dubtes que poden ser comuns entre les joves.
<https://kitdelplaer.org>

Col·labora:

En conveni amb:

Ajuntament de
Barcelona

www.cjb.cat

C/Gran de Gràcia, 139 08012 Barcelona
Tel 03 265 47 36
cjb@cjb.cat

Il·lustracions: Rapha Hu